

محمد شحاده پس از آسمانی شدن در آغوش مادر. مادرش می‌گفت: پسر من به آرزوی من رسید که همان شهادت در راه خدا بود رسید و امیدوارم خداوند این قربانی راه حق را از ما قبول کند.

فرمانده محمد به روایت خانواده و نزدیکان

مرد غیبت‌های طولانی

ام‌شحاده عشق به مردی را که ساعت‌ها بین غیبت‌های طولانی دیده بود، در درون خود ذخیره کرده بود و به یاد می‌آورد: «ابو شحاده در دنیا زاهد بود و با وجود پیشنهادهای فراوان، هرگز به پول و مقام و امور مادی دنیوی اهمیت نمی‌داد و از بی‌عدالتی و ذلت بیزار بود و هر وقت کارها سخت و دشوار می‌شد، همیشه با خود می‌اندیشید: این بی‌عدالتی تا کی ادامه دارد؟»

شهادت ابوشحاده فقط ۶ روز پس از تخریب خانه‌اش رخ داد که بلافاصله پس از عملیات تخریب مدرسه دینی در بیت‌المقدس توسط نیروهای اسرائیلی، بمباران شد با این تصور که سرانجام توانستند محل ابوشحاده را پیدا کنند و او را از بین ببرند اما مانند بسیاری از اوقات، بارها شکست خوردند و فقط آجرها ویران شدند؛ درحالی‌که مرد با غرور خود باقی ماند. ام‌شحاده می‌گوید که بعد از تخریب خانه با همسرش ملاقات کرده و توانسته است برای آخرین بار با او صحبت کند: «بعد از دیدن او، فاجعه تخریب خانه‌مان را فراموش کردیم. او آمد که به ما روحیه بدهد، درباره جهاد و صبر صحبت کند و به من گفت: «غصه نخور ام‌شحاده! فدای تو و بچه‌هایت بشوم!» سپس به نماز و درس فرزندانش توصیه‌ی اکید کرد و رفت.»

با وجود هزاران شهیدی که از آغاز انتفاضه الاقصی جان خود را از دست داده‌اند، داستان غیبت «مرد بیت‌لحم» برای بسیاری دردناک‌ترین داستان بود؛ چنان‌که همسرش می‌گوید: «ابوشحاده برای همه مردم زندگی کرد. مسلمان و مسیحی برای فقرا و نیازمندان و خانواده‌های اسیران و شهدا و این شعار او بود.»

ام‌شحاده که هیچ‌گاه صدایش از غرور خالی نیست، زندگی‌نامه همسرش را ادامه می‌دهد که در جریان دستگیری‌های مکرر و سال‌ها از آغاز آزار و اذیت صهیونیست‌ها، همسرش هفت بار او را ترک کرد. او از سال ۱۹۹۸ میلادی، آغاز غیبت او در خانه، یاد می‌کند و می‌گوید: «آزار و اذیت ابوشحاده در سال ۱۹۹۸ به دلیل شرکت در فعالیت‌های مقاومت در برابر اشغالگری آغاز شد اما پس از سال ۲۰۰۲ میلادی به ویژه عملیات سپر دفاعی، به شدت تحت تعقیب قرار گرفت و بارها ارتباط ما با او قطع شد و از حضور او در خانه محروم شدیم.»

او می‌افزاید: «با اینکه خانه ما مورد حمله مکرر ارتش اشغالگر قرار گرفت و غیبت مکرر شوهرم، دیدارهای کوتاه او برای من و بچه‌ها کافی بود و ماهیت کار او را درک کردیم. او عشق به وطن، دین و مبارزه را در وجود همه ما القا کرد.»

✓
ام‌شحاده: «آزار و اذیت ابوشحاده در سال ۱۹۹۸ به دلیل شرکت در فعالیت‌های مقاومت در برابر اشغالگری آغاز شد اما پس از سال ۲۰۰۲ میلادی به ویژه عملیات سپر دفاعی، به شدت تحت تعقیب قرار گرفت و بارها ارتباط ما با او قطع شد و از حضور او در خانه محروم شدیم.»